

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.II.35/2025/9.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2025. június 18. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

Az emberölés bűntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt ellen indított büntetőügyben a Nyíregyházi Törvényszék 2024. november 27. napján kihirdetett 5.B.276/2022/89. számú ítéletét megváltoztatja Terheltl a történeti tényállás bevezető részében és az 1. tényállási pont alatt írt cselekményét kapcsolati erőszak bűntettének minősíti (Btk. 212/A.§ (2) bekezdés a) pont 1. és 2. fordulat).

A járművezetéstől eltiltás büntetés tekintetében a „B” kategóriára vonatkozó korlátozást mellőzi.

Az eljárás során előzetesen értékesített forgalmi rendszámú gépkocsi és annak alkotórésze helyébe lépett 150.010 (egyszázötvenezer-tíz) forintot elkobozza, amely a Nyíregyházi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál B.100001517053, B100001515318 számokon tart nyilván.

sértettl sértett részére kiadni rendelt női farmernadrág és szemüvegtok tekintetében figyelmezteti a dolog átvételére jogosult vagyoni érdekeltet, hogy amennyiben a jogerős határozat közlésétől számított 3 (három) hónapon belül nem veszi át a fentieket, akkor az az állam tulajdonába kerül.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

A másodfokú határozat ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1] Az első fokon eljáró Nyíregyházi Törvényszék a fenti számú ítéletével vádlottat emberölés bűntettének kísérlete (Btk. 160. § (1) bekezdés), testi sértés bűntettének kísérlete (Btk. 164. § (1) és (3) bekezdés) és zaklatás büntette (Btk. 222. § (2) bekezdés a) pont, (3) bekezdés a) pont II. fordulat) miatt halmazati büntetésül 5 év szabadságvesztés büntetésre és 5 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg. Kimondta, hogy a vádlott a

szabadságvesztés büntetésből feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról. Ezen kívül vádlottat a „B” kategóriába tartozó közúti jármű vezetésétől 3 évre eltiltotta. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, valamint a felmerült bűnügyi költség megfizetéséről.

[2] A fenti ítélet ellen az ügyész törvényes határidőn belül a vádlott terhére súlyosításért, hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés és ahhoz igazodó közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása végett, míg a vádlott és védője az emberölés büntetvényének kísérlete vonatkozásában a tényállás téves megállapítása miatt felmentésért és egyben enyhítésért jelentett be fellebbezést.

[3] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.294/2023/8. számú átiratában az ügyészi fellebbezést a súlyos testi sértés büntetvényként minősített bűncselekmény testi sértés vétségével, becsületsértéssel elkövetett kapcsolati erőszak büntetvényként minősítésére, a vádlottal szemben hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés mellett hosszabb tartamú, kategóriára nem korlátozott közúti járművezetéstől eltiltás büntetés és hosszabb tartamú közügyektől eltiltás mellékbüntetés, valamint elkobzás kiszabására irányulóan tartotta fenn, míg a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

[4] Rámutatott, hogy a felülbírálat a védelmi jogorvoslati nyilatkozatokra tekintettel a III. vádpont vonatkozásában teljeskörű, míg az I. és II. vádpont vonatkozásában korlátozott, így arra a Be. 590. § (1)-(5) bekezdései vonatkoznak. Az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat nem teljeskörűen tartotta be, ezek azonban az ítélet hatályon kívül helyezését nem indokolják, szükség esetén a hibák a másodfokú eljárásban reparálhatóak.

[5] sértettl sértett a bűncselekmény elkövetésekor a vádlott felesége volt, azonban az elsőfokú bíróság a tanúkihallgatásánál a Be. 171. §-ában írtakat nem tartotta be teljeskörűen. E törvényhely értelmében ugyanis a vádlott hozzátartozója a tanúvallomást megtagadhatja. A Be. 176. § (1) bekezdése szerint a tanút az elsőfokú bírósági eljárás során az első kihallgatásakor figyelmeztetni kell a tanúvallomás megtagadásának lehetőségére, illetve arra, ha vallomást tesz, vallomása az adott vagy más ügyben bizonyítási eszközként akkor is felhasználható, ha a vallomástételt a későbbiekben megtagadja. A Be. 177. § (1) bekezdése szerint a tanúzási figyelmeztetést, valamint a tanúnak a figyelmeztetésre adott választ jegyzőkönyvbe kell venni, ennek elmaradása esetén a tanú vallomása – a (3) bekezdésben meghatározott kivétellel – bizonyítási eszközként nem vehető figyelembe. A (3) bekezdés szerint a tanú közlése vallomásként figyelembe vehető, ha a tanú a tanúzási figyelmeztetés után a közlését fenntartja. Az elsőfokú bíróság az akkor nevet viselő sértettet 2022. november 30. napján tanúként hallgatta ki. A törvényszék megállapította, hogy a tanú a vádlott volt házastársa, azonban az ehhez kapcsolódó vallomástétel megtagadási okra és ennek hiányában a vallomás későbbi felhasználhatóságára őt nem figyelmeztette. Erre figyelemmel a tanú vallomása az elsőfokú bírósági eljárásban tett nyilatkozata bizonyítási eszközként nem vehető figyelembe, azonban ezt a másodfokú bíróság a Be. 176. § (3) bekezdése szerinti módon reparálhatja.

[6] Megszegte a törvényszék az eljárási rendelkezéseket akkor is, amikor az elektronikus kapcsolattartásra kötelezett védőtől nem elektronikus úton beérkezett dokumentumot is befogadott és figyelembe vett. A kifogásolt eljárási cselekmények

elvégzésekor hatályos, az elektronikus ügyintézés és bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény 1. § 17. pontjának d) alpontjára és 29. pontjára, a 2. § (1) bekezdésére és 9. § (1) bekezdésének b) pontjára tekintettel a vádlott jogi képviselője elektronikus ügyintézésre volt köteles. Az E-ügyintézési törvény 9. § (5) bekezdése szerint, ha jogszabály egy nyilatkozat megtétele vonatkozásában az elektronikus kapcsolattartást kötelezővé teszi, az e követelménynek meg nem felelő nyilatkozat hatálytalan. A Be. 150. § (1) bekezdése szerint az elektronikus kapcsolattartásra köteles büntetőeljárásban részt vevő személy minden beadványt kizárólag a Be. 148. § (2) bekezdése szerint elektronikus úton nyújthat be a bírósághoz, az ügyészséghez és a nyomozóhatósághoz és a bíróság, az ügyészség, illetve a nyomozóhatóság is elektronikus úton kézbesít a részére. A meghatalmazás benyújtására külön konkrét szabályt is rögzít a Be. A Be. 153. § (1) bekezdésének első mondata szerint a meghatalmazás alapján eljáró védő és jogi képviselő a bíróságnak, az ügyészségnek vagy a nyomozóhatóságnak benyújtott első beadványa mellékleteként csatolja az elektronikus okiratként rendelkezésre álló, vagy az általa digitalizált meghatalmazást, ha a meghatalmazás rendelkezési nyilvántartásba vételét még nem jelentették be. A meghatalmazás papír alapon az eljárási cselekmény során történő benyújtására egyetlen lehetőség van: a Be. 155. § (4) bekezdése szerint nem kell alkalmazni az elektronikus kapcsolattartás szabályait a személyes jelenléttel járó eljárási cselekmény során benyújtott beadvány esetén, ideértve a védő és a jogi képviselő részére az eljárási cselekmény helyszínén, valamint az eljárási cselekmény során adott eredeti meghatalmazás azonnali benyújtását is. A vádhatósági álláspont szerint nyilvánvaló, hogy a kivételszabály jelen esetre nem alkalmazható. Egyrészt a helyettesítési meghatalmazást nem az eljárási cselekmény helyszínén, illetve annak során adták, a kirendelt védő a tárgyaláson nem volt jelen. Másrészt a kivételszabályt a jogalkotó egyértelműen nem a bírósági eljárási cselekményekre értette. A jogszabályhely jogalkotói indokolása szerint ezen rendelkezés azért született, mert „a védő és a jogi képviselő minél hamarabbi eljárásba történő bekapcsolódása olyan érdek a büntetőeljárásban részt vevő személyek jogainak védelme és érvényesítése céljából, hogy egy azonnali eljárási cselekmény helyszínén adott meghatalmazás benyújtására aránytalan korlátozás lenne az egyébként kötelező elektronikus úthoz kötni”. A Be. 161. § (2) bekezdésének a) pontja szerint, ha az elektronikus kapcsolattartó a beadványt nem elektronikus úton terjeszti elő, a bíróság, ügyészség, illetve a nyomozóhatóság a panaszt, a felülbírálati indítványt, a kifogást, a fellebbezést, a felülvizsgálati indítványt és a perújítási indítványt érdemi indokolás nélkül elutasítja, a beadványban foglalt egyéb nyilatkozat pedig hatálytalan. Ilyen módon a törvény kötelező szabályai szerint kizárólag a tárgyalás során személyesen, papír alapon benyújtott helyettesítési meghatalmazás hatálytalan, képviseleti jogosultságot nem keletkeztet. Ez alapján ügyvéd kizárólag papír alapon benyújtott helyettesítési meghatalmazása nem létezőnek tekintendő, az ő részvételével 2023. július 5. napján tartott tárgyalási napon a vádlottnak nem volt eljárási jogosultsággal rendelkező védője a tárgyaláson, márpedig a jelen ügyben a védő részvétele kötelező volt a Be. 44. § a) és b) pontjaira, a Be. 427. § (5) bekezdésének a) pontjára, valamint a Be. 434. §-ára figyelemmel. Mivel a 2023. július 5. napján tartott tárgyaláson eljárni jogosult védő távollétében került sor, az ott elhangzottak bizonyítékként nem vehetők figyelembe.

[7] Az elsőfokú bíróság lényeges eljárásjogi hibát vétett akkor is, amikor az ítélet kihirdetéséről felvett 89. sorszámú jegyzőkönyvben nem rögzítette ténylegesen az ügydöntő határozat szóbeli indokolását, mindössze általánosan utalt arra, hogy mely kérdésköröket érintett a döntés indokolása során.

[8] Többszörösen megsértette az eljárási szabályokat a törvényszék a vádlottól lefoglalt elkövetési eszköz, forgalmi rendszámú személygépkocsi és annak szintén lefoglalt alkotórésze előzetes értékesítésének elrendelése, valamint az abból befolyt összeg kezelése során is. A Be. 319. § (2) bekezdés a) és b) pontjaira figyelemmel előzetes értékesítésnek az egyéb feltételek megléte mellett is akkor van helye, ha a lefoglalt dologra a bizonyítás érdekében már nincs szükség és a lefoglalás megszüntetésének nincs helye. A (6) bekezdés szerint a lefoglalt dolog értékesítéséből befolyt ellenérték a lefoglalt dolog helyébe lép, amelyre a lefoglalás külön határozat nélkül is kiterjed és a lefoglalás az eredetileg lefoglalt dolog tekintetében az értékesítéssel megszűnik. Ilyen esetben az elkobzást vagy a vagyoneklobzást a dolog helyébe lépő összegre kell elrendelni. Ehhez képest a törvényszék a bűnjelek előzetes értékesítését elrendelő végzésében jogszabálysértő módon azok lefoglalásának megszüntetéséről is rendelkezett. Az előzetes értékesítés során befolyt 150 010 forint összeg elkobzásáról pedig azon indokolással nem döntött, hogy a bűnjelek értékesítését megelőző tárolásnak a költsége meghaladta a vételárat, ezért nem volt a bűnjelek helyébe lépő értékesítésből befolyt ellenérték, amely összegre a bíróságnak elkobzást, illetve vagyoneklobzást kellett volna elrendelnie.

[9] Egyebekben az elsőfokú bíróság az eljárása során beszerzett bizonyítékokat okszerűen értékelve túlnyomó részt megalapozott tényállást állapított meg, azonban az az iratok tartalma alapján kisebb helyesbítésre és kiegészítésre szorul.

[10] Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság helyesen vont következtetést a vádlott büntetőjogi felelősségére és bűncselekmények minősítése is túlnyomó részt törvényes. Tévesen minősítette ugyanakkor az I. vádpontban írt bűncselekményt testi épség elleni bűncselekmény kísérleteként. Az irányadó tényállás szerint a vádlott 2020. áprilisától a veszekedések során ismétlődően bántalmazta feleségét. Az egyik ilyen bántalmazásra röviddel 2020. július 18. napja előtt került sor, erre figyelemmel az itt leírt cselekmény helyes minősítése a Btk. 212/A. § (2) bekezdés a) pontjában meghatározott testi sértés vétsége, becsületsértéssel elkövetett kapcsolati erőszak büntette.

[11] A büntetés kiszabása tekintetében, fenntartva az ügyészi fellebbezést, akként foglalt állást, hogy a törvényi minimumban meghatározott halmazati büntetés törvénysértően enyhe. A vádlott cselekményei közül kizárólag az egyik maradt kísérlet szakban, az I. és III. vádpontban írt cselekményeket éjszaka követte el, a sértettet megalázó módon hónapokon keresztül bántalmazta, míg a II. vádpontban leírt bűncselekménynek tanúja volt a vádlott és a sértett közös kiskorú gyermeke is. A III. vádpontban leírt bűncselekményt a vádlott – a minősített eset szintjét el nem érő módon – bosszúból, tervszerűséggel, kitartó szándékkal valósította meg. A vádlott szakvéleményekkel igazolt személyisége is a szankció súlyosítása mellett szól.

[12] Az elsőfokú bíróság a járművezetéstől eltiltás kategóriára történő korlátozásánál figyelmen kívül hagyta a 38/2007. BK véleményben írtakat.

[13] Az elsőfokú bíróság járulékos kérdésekben hozott rendelkezései túlnyomó részt törvényesek, azonban a Be. 321. § (5a) bekezdése alapján figyelmeztetni szükséges a sértettet a kiadni rendelt bűnjelek átvételének elmulasztása esetén bekövetkező jogkövetkezményekre.

[14] Mindezek alapján indítványozta, hogy a Debreceni Ítéltábla a Nyíregyházi Törvényszék ítéletét tárgyalás keretében felülbírálvá változtassa meg. Elsőként hallgassa ki sértettl tanút és a törvényes figyelmeztetések közlésével nyilatkoztassa, hogy az elsőfokú bíróság előtt tett vallomását fenntartja-e; az elsőfokú ítélet részleges megalapozatlanságát a tényállás kiegészítésével, illetve helyesbítésével küszöbölje ki; a vádlott I. vádpontban leírt cselekményét a Btk. 212/A. § (2) bekezdés a) pontjában meghatározott testi sértés vétségével, becsületsértéssel elkövetett kapcsolati erőszak büntettként minősítse; a vádlottal szemben lényegesen hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetést és ahhoz igazodó közügyektől eltiltás mellékbüntetést, valamint lényegesen hosszabb tartamú kategóriára nem korlátozott közúti járművezetéstől eltiltást szabjon ki; a Btk. 72. § (1) bekezdés a) pontja alapján rendelje el az előzetesen értékesített forgalmi rendszámú gépkocsi és annak alkotórészei helyébe lépett 150 010 forintra elkobzást; és a sértettnek kiadni rendelt bűnjel tekintetében hozott rendelkezést a Be. 321. § (5a) bekezdésében foglaltaknak megfelelően egészítse ki, egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

[15] A vádlott védője előkészítő iratában az emberölés büntette kísérletének vádja vonatkozásában a tényállás téves megállapítása miatt felmentés és a büntetés enyhítése céljából bejelentett fellebbezését az alábbi indokokkal tartotta fenn.

[16] Sérelemzte annak megállapítását, hogy a vádlott és a sértett házassága a vádlott hűtlensége miatt romlott meg. Az emberölés büntettként kísérleteként értékelt tényállás vonatkozásában az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a vádlott által vezetett személygépkocsi meg nem határozható sebességgel, kis energiával sodorta el a sértettet, azonban ebből az elkövető gázolási szándékára következtetni nem lehet. Az ismételt elütési szándék megállapítását a védő fogalmilag is tévesnek tartotta, hiszen azt megelőző olyan elütést az elsőfokú bíróság sem állapított meg, amely megalapozhatná az annak megismétlésére irányuló szándék megállapítását. Ilyen körülmények között indítványozta a tényállás helyesbítését annyiban, hogy az ítéltábla mellőzze a vádlott elkövetéskori tudattartalmára, vagyis a sértett elgázolására irányuló szándékkal történő elkövetésre vonatkozó megállapításokat. A cselekmény elkövetése után az ítéletben a vádlottnak tulajdonított „ma még megdöglesz” kijelentés sem bizonyított minden kétséget kizáróan. Ilyen kijelentést a tanú nem hallott, így a fenyegetésről nemcsak tanú2, hanem tanú1 sem számolt be és az eljárás kezdetén ezt a sértett sem említette. E körben az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségét sem teljesítette teljeskörűen. Ezzel együtt a fenti kijelentés elfogadásának helyessége esetén sem törvényes a vádlott cselekményének minősítése. Az elsőfokú bíróság nem adott számot arról, hogy a cselekményt egyenes vagy eshetőleges szándékkal elkövetettnek tekintette-e és a cselekmény minősítése a 3/2013. számú Büntetőjogi Jogegységi Határozat szempontrendszerének sem felel meg. Az elsőfokú bíróság abból, hogy a vádlott és a sértett között a viták állandósultak, ezek tettelegességig is fajultak, továbbá abból, hogy többször életellenesen megfenyegette a vádlott a sértettet, továbbá a vádlottnak a szakértők által feltárt személyiségjegyei alapján azt a következtetést vont le, hogy az eseménysor kapcsán a vádlottat nem a vita rendezése és a megbeszélés szándéka, hanem a sértett megölése vezette, így az elsőfokú bíróság a vádlott általa feltételezett indítékából kiindulva következtetett az ölési szándék fennállására, vagyis nem a bizonyított tények alapján állapította meg a vádlott bűnösségét, hanem a bűnösséget vélelmezve rögzítette a tényeket. Ezzel szemben a vádlottat a magatartása kifejtése során nem a sértett életének kioltása vezérelte. Ezen súlyos eredmény bekövetkezésének vizsgálatakor abban kell állástfoglalni, hogy az elkövetési magatartás milyen körülményekkel járhatott volna. Ez pedig

nem lett volna más, mely szerint a vádlott cselekményét legfeljebb abba belenyugodva követte el, hogy azzal veszélyezteti a sértett testi épségét, neki akár 8 napon túl gyógyuló súlyos sérülést is okozhat. Ilyen esetben a bírói gyakorlat rendszerint a közúti veszélyeztetés büntette miatti felelősségre vonásra kerül sor, amelyet a védő a bírói gyakorlatból vett több példával is alátámasztott.

[17] Erre figyelemmel indítványozta, hogy az ítéltábla a vádtól eltérően a vádlott cselekményét a Btk. 234. §-ának (1) bekezdésében meghatározott és aszerint is büntetendő közúti veszélyeztetés büntetteként minősítse, így a vádlott javára az emberölés büntettének kísérlete miatt emelt vád alóli felmentés céljából bejelentett fellebbezést e cselekmény eltérő minősítése érdekében tartotta fenn.

[18] A büntetés enyhítése körében az időmúlást nyomatékos enyhítő körülményként kérte figyelembe venni. Az I. és a II. vádpontokban részletezett cselekmények elkövetése óta több, mint 4 év, míg a III. pontban írt cselekmény óta közel 4 év telt el. Ez figyelemmel a cselekmény helyes minősítésére is, önmagában jelentős enyhítő körülmény, melynek megítélésénél figyelemmel kell lenni arra is, hogy az eljárás elhúzódása nem a vádlotti magatartásra, hanem a következetlen ügyészi állásfoglalásokra és a nyomozás során kirendelt szakértő feladatának szakszerűtlen meghatározására vezethető vissza. További enyhítő körülményként kérte értékelni a vádlott beszámítási képességét nem érintő személyiségzavarát is. A büntetést nemének és mértékének meghatározásánál kell értékelni azt is, hogy a vád tárgyát képező bűncselekmények bekövetkezésére a vádlott házasságának megromlása miatt került sor, azonban időközben a bíróság már jogerősen felbontotta a felek házasságát, közös lakásukat értékesítették, a sértett más községbe költözött, aminek folytán a büntetés kiszabásától várható egyéni visszatartás elérése enyhébb szankció alkalmazásával is biztosítható. Mindezeket figyelembe véve indítványozta, hogy az ítéltábla elsődlegesen próbára bocsátást, másodlagosan pénzbüntetést alkalmazzon a vádlottal szemben. Abban az esetben, ha a másodfokú bíróság indokoltnak látja a szabadságvesztés büntetés kiszabását, úgy kérte, hogy a középértéknél nagymértékben enyhébb tartamban szabja ki annak tartamát és a Btk. 85. § (1) bekezdése alapján annak végrehajtását függessze fel, továbbá a vádlott több évtizedes kifogástalan közlekedési előéletére tekintettel indítványozta a „B” kategóriára korlátozott közúti járművezetéstől eltiltás büntetés tartamának is a jelentős mérséklését. Végezetül indítványozta a Be. 574. § (5) bekezdése alapján a bűncselekmények tárgyi súlyához képest aránytalanul nagy bűnügyi költség egy részének viselése alóli mentesítését is a vádlottnak.

[19] A Debreceni Ítéltábla – nem osztva a vádhatóság tárgyalás tartására irányuló indítványát – a Nyíregyházi Törvényszék ítéletét, valamint az azt megelőző eljárást a Be. 599. §-a szerinti nyilvános ülésen bírálta felül.

[20] A nyilvános ülésen az ügyész és a védő perbeszédeiket az írásban beadottaknak megfelelően adták elő, a védő azzal a kiegészítéssel, hogy a büntetés enyhítése körében az ítéltábla legfeljebb olyan büntetést alkalmazzon a vádlottal szemben, mely alapján a büntetése az előzetes fogvatartásban töltött idő figyelembevételével kitöltöttnek tekinthető.

[21] Az ügyben az ügyészség szankciós fellebbezést jelentett be és a védelem részéről is az 1. és a 2. tényállás tekintetében ugyanilyen, tehát szankciós fellebbezés bejelentésére került sor, míg a 3. tényállás vonatkozásában vitatták a bűnösséget. Ez meghatározta a felülbírálat terjedelmét is, mivel az 1. és a 2. tényállási pontok tekintetében korlátozott felülbírálat szabályai érvényesültek, míg a 3. tényállás tekintetében a felülbírálat teljeskörű volt. A korlátozott felülbírálat esetében a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését bírálta felül, nevezetesen az alkalmazott szankciókat, figyelemmel volt ugyanakkor a Be. 590. § (5) bekezdésében írtakra is, míg a teljeskörű felülbírálatnak a tárgya volt az ítélet megalapozottságának, a bűnösségre vont következtetésnek, a bűncselekmények minősítésének, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseknek, az indokolás helyességének, valamint az eljárási szabályok megtartásának vizsgálata is. Tette mindezt a Be. 590. § (4) bekezdése alapján, mely szerint, ha az elsőfokú bíróság ítélete több bűncselekményről rendelkezett a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel érintett bűncselekményre vonatkozó rendelkezését, illetve részét bírálja felül.

[22] A fenti rendelkezés hatással volt a másodfokú bíróság eljárási formájának a megválasztására is. Az 1. és a 2. tényállások tekintetében azok rögzülése miatt bár valóban pontatlan volt a sértetti figyelmeztetés, azonban fel sem merül annak szükségessége, hogy a sértettet újból ki kelljen hallgatni. Ugyanez megállapítható a 3. tényállás tekintetében is. Ezen eljárási szabálysértés vizsgálata kapcsán az valóban megállapítható, hogy a sértett figyelmeztetése az ügyészi átiratban írtaknak megfelelően nem mindenben felelt meg a törvény előírásainak, de ez jelen ügyben nem minősült olya súlyú szabálysértésnek, amely miatt a másodfokú eljárás során nyilatkoztatni kellett volna a sértettet arról, hogy korábbi vallomásait fenntartja-e. Ennek oka volt az is, hogy bár a figyelmeztetést a jegyzőkönyv hiányosan tartalmazta, de arra adott válasz a jegyzőkönyvben megtalálható volt: nevezetesen a sértett vallomást kívánt tenni, így valójában pontatlan jegyzőkönyvvezéssel állunk szemben. A sértettet egyebekben a feljelentés megtételekor tanúkihallgatásai során mindvégig a törvénynek megfelelően figyelmeztették a vallomás megtagadásának jogára, illetve a tanúvallomás megtagadásának esetén a vallomása felhasználhatóságára, ezért ilyen okból tárgyalás tartása, s a bizonyítás felvétele indokolatlan volt. Ha a sértett az eljárás során megtagadta volna a vallomástételt korábbi nyilatkozatai akkor is felhasználhatóak lettek volna a korábbi törvényes figyelmeztetések okán és a tanúnak a vallomástételi szándéka az elsőfokú bíróság előtt is egyértelműen kifejezést nyert. A tanú a 2022. november 30. napján tartott tárgyaláson (5.B.276/2022/19. sz. tárgyalási jegyzőkönyv 7-8. oldalak) azon figyelmeztetés után, mely szerint a hozzátartozóját bűncselekmény elkövetésével nem köteles vádolni, az ezzel kapcsolatos kérdésekben a vallomástételt akkor is megtagadhatja, ha mint hozzátartozót megillető mentességi jogával nem élt, a tanú akként nyilatkozott, hogy a figyelmeztetést megértettem és tudomásul veszem, vallomást kívánok tenni, tartom magam a felvett jegyzőkönyvekhez. A bizonyítás elrendelése ezen tényállás tekintetében az okból sem volt indokolt, mert a sértett vallomásának teljes figyelmen kívül hagyása esetén is bizonyítékok sora szolgált a tényállás megállapításául, kezdve a szemtanúkkal, szakértői véleményekkel, okirati bizonyítékokkal.

[23] Az ügyészi átiratban írt további eljárási szabálysértésekkel kapcsolatban az ítéltábla a következőkre mutat rá. Az elektronikus kapcsolattartásra kötelezett védő papír alapon benyújtott helyettesítési meghatalmazása kapcsán sem volt indokolt a 2023. július 5. napján tartott tárgyaláson felvett bizonyításnak a megismétlése.

[24] A probléma felvetése, azaz az eljárási szabálysértésre történő figyelemfelhívás a vádhatóság részéről jogos és indokolt. Ennek indokoltságát mi sem mutatja jobban, hogy e törvényi előírások időközben módosultak. A jelenleg hatályos eljárási törvény értelmében a szabálysértés megállapítása már fel sem merülhet, hiszen a Be. 161. § (1) bekezdés c) pontja alapján, ha az eljáró bíróság a nyilatkozatot szabályszerűen benyújtottnak tekinti, akkor a Be. 148. § (2) bekezdésében írtak megszegése esetén a nyilatkozat hatálytalansága – az elektronikus kapcsolattartás hiányában – nem állapítható meg. Némiképp más volt a helyzet a fenti eljárás időpontjában. A Be. 161. § (2) bekezdése akkor azt mondta ki, hogy ha az elektronikus úton kapcsolatot tartó beadványát nem elektronikus úton vagy elektronikus úton, de nem e törvényben, illetve a E-ügyintézési törvényben és a végrehajtási rendeleteiben meghatározott módon nyújtotta be, akkor a bíróság a panaszt, a felülbírálati indítványt, a kifogást, a fellebbezést, a felülvizsgálati indítványt és a perújítási indítványt érdemi indokolás nélkül elutasítja, a beadványban foglalt egyéb nyilatkozat pedig hatálytalan. Megjegyzendő, hogy ekkor is volt szabály arra, hogy mikor nem kell az elektronikus kapcsolattartást alkalmazni, ahogy erre az ügyészi átirat is helyesen hivatkozott. A Be. 155. § (4) bekezdése szerint nem kell alkalmazni az elektronikus kapcsolattartást szabályait a személyes jelenléttel járó eljárási cselekmény során benyújtott beadvány esetén, ideértve a védő és a jogi képviselő részére az eljárási cselekmény helyszínén, valamint az eljárási cselekmény során adott eredeti meghatalmazás azonnali benyújtását is. Az ügyészség átiratában szépen levezette, hogy álláspontja szerint ezen mentő szabály jelen ügyben miért nem alkalmazható, ugyanakkor a levezetés kifejezetten fenti törvényszövegnek az „ideértve” után kezdődő törvényi előírásra vonatkozott. E paragrafus ugyanakkor arról szól, hogy személyes jelenléttel járó eljárási cselekmények során benyújtott beadvány esetén nem kell(ett) az elektronikus kapcsolattartás szabályait alkalmazni. Ilyen körülmények között ügyész által indítványozott jogkövetkezmény, nevezetesen, hogy a 2023. július 5. napján tartott tárgyaláson felvett bizonyítás bizonyítékként nem vehető figyelembe, nem állhatott be.

[25] A fentieken túl oka volt ennek az is, hogy akár a formális hiba megállapítása mellett sem lehetett jelen ügyben azt mondani, hogy e tárgyaláson a bíróság védő jelenléte nélkül folytatta le a bizonyítást. Abban az esetben, ha a tárgyaláson a védő megjelenik, azt a vádlott elfogadja, akkor még helyettesítési meghatalmazás hiányában is elfogadja a bírói gyakorlata a védelem jelenlétét. A Nyíregyházi Törvényszék 5.B.276/2022/30. számú tárgyalási jegyzőkönyv 2. oldal [10] bekezdése szerint a vádlott e tárgyaláson akként nyilatkozott, hogy hozzájárult, hogy a tárgyalóteremben jelenlévő védő lássa el a védelmét.

[26] Emellett szóló érv a Be. 163. § (1) bekezdésében lefektetett szabály is, mely szerint a bizonyítás azokra a tényekre terjed ki, amelyek a büntető és a büntetőeljárási jogszabályok alkalmazásában jelentősek. Ilyen büntetőeljárási szabályok alkalmazásában jelentős ténynek tekinthető az is, hogy az adott tárgyaláson a vádlottnak volt-e védője, avagy sem, avagy, hogy ki a védő, illetve az esetleges védők között van-e érdekellentét. Jelen ügyben a védő megjelent, azt a vádlott elfogadta, sőt egy okirat, egy helyettesítési meghatalmazás is felmutatásra került, amelynek felmutatása a szemle szabályainak minden tekintetben megfelelt. A Be. 207. § (1) bekezdése szerint szemlét a bíróság akkor tart, ha a bizonyítandó tény megismeréséhez vagy megállapításához valamely tárgy megtekintése szükséges.

[27] A bíróság eljárása teljes mértékben megfelelt a bíróságok egységes iratkezelési szabályzatáról szóló 17/2014. (XII.23.) OBH utasítás 14. § (4) bekezdésében írtaknak is, mely

szerint ha a jogszabály alapján az ügyiratokat elektronikusan kell kezelni, akkor a papír alapon benyújtott beadványokat, azok mellékleteit, a papír alapú postai tértivevényeket az IR segítségével kell – jogszabályban előírt határidőben és módon – elektronikus okirattá átalakítással, digitalizálással feltölteni a dokumentumtárba.

[28] Végezetül az ítéltábla a fent hivatkozott szabálysértés vizsgálata kapcsán azt is megállapította, hogy a vádlott joga és érdeke semmilyen módon nem sérült azzal, hogy csak papír alapon lett benyújtva a helyettes védő kirendelt védőtől kapott meghatalmazása. Az Emberi Jogok Európai Egyezményének (továbbiakban: egyezmény) 6. cikke is kifejezésre juttatja a tisztességes tárgyaláshoz való jogot. E cikk 1. pontja szerint mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen, nyilvánosan és észszerű időn belül tárgyalja és hozzon határozatot. Ilyen módon a fenti határnap másodfokon történő megismétlése az észszerű határidőn belüli eljárás lefolytatásának sérelmével járna, ezért sem tartotta indokoltnak az ítéltábla az inkriminált határnapon történt bizonyításfelvétel megismétlését.

[29] Az elsőfokú bírósági ítélet kihirdetésével kapcsolatos jegyzőkönyvi hiányossággal, mint eljárási szabálysértéssel kapcsolatban az ítéltábla messzemenőig osztotta a fellebbviteli főügyészség álláspontját. A Be. 445. § (2) bekezdés g) pontja szerint a tárgyalási jegyzőkönyvnek tartalmaznia kell az ügydöntő határozat szóbeli indokolását. A Nyíregyházi Törvényszék 5.B.276/2022/89. jegyzőkönyve a 14. és 15. oldalakon tartalmazza az ítélethirdetés utáni szóbeli indokolást. Ebben sommásan az szerepel, hogy a bíró az indokolás során milyen kérdéseket érintett, de azok tartalma, lényege a jegyzőkönyvben nem szerepel. A jegyzőkönyv pontos tartalmának azonban számos esetben kiemelkedő jelentősége lehet. A Be. 549. § (3) bekezdése szerint a rendelkező rész felolvasása után az egyesbíró vagy a tanács elnöke szóban elmondja az indokolás lényegét, ennek részeként ismerteti a bíróság által megállapított tényállás lényegét is. A bíróság ebben a körben a vádirati tényállástól eltérő tényállási elemek megjelölésével is teljesítheti az indokolási kötelezettségét. E fenti két rendelkezés garanciális jellegű előírás, mivel azok nem teljesítése az ítélet hatályon kívül helyezéséhez is vezethet. A Be. 608. § (1) bekezdés g) pontja értelmében az ítélet hatályon kívül helyezésének van helye, ha az ítélet szóbeli indokolása során elhangzott és az írásba foglalt ítélet tényállási elemei a bűncselekmény minősítését befolyásoló mértékben térnek el egymástól és a fellebbezést a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be vagy az eltérés a Be. 584. § (2) bekezdése szerinti fellebbezés esetén a fellebbezéssel nem érintett cselekményre vonatkozik. Jelen ügyben azonban ez a fajta eljárási szabálysértés nem forog fent, mivel a jegyzőkönyv tartalmazza azt, hogy a törvényszék a vádirati tényállást elfogadta, azt mivel egészítette ki, így a törvényszék az elsőfokú ítélet kasszációjához vezető eljárási szabálysértést nem vétett.

[30] A történeti tényállások felülbírálata során az ítéltábla azt állapította meg, hogy az 1. és a 2. tényállási pontok tekintetében a korlátozott felülbírálat szabályai miatt a tényállások rögzültek, ahhoz a felülbírálat során az ítéltábla is kötve volt, míg a 3. tényállási pont esetében alapvetően helyesen, a bizonyítékokkal túlnyomó részben összhangban állapította meg a tényállást a Nyíregyházi Törvényszék. A tényállása azonban a rendelkezésre álló iratok alapján helyesbítésre szorul a Be. 592. § (2) bekezdés a) pontjában írott részbeni megalapozatlanság miatt a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján.

- A személyi rész [5] bekezdésében a vádlott betegségeire vonatkozó mondatból mellőzendő az „elmondása szerint” szövegrész, mivel az ítéletnek ebben a részében immár a bíróság által megállapított tények szerepelnek és a vádlott pánik-, illetve cukorbetegségére vonatkozó betegségei vonatkozásában beszerzett orvosszakértői iratok is tartalmazzák, így e betegségek tényként állapíthatók meg.

- A 3. tényállási pont [33]-[34] bekezdései kiegészítendők azzal, hogy a vádlott cselekménye – legalább 20 km/h sebességgel haladó gépkocsival történő gyalogoselütésre tett, kétszeri kísérlet – csak a szerencsének, illetve a sértett késedelem nélküli gyors és célszerű kitérésének köszönhetően nem járt sokkal súlyosabb, akár halálos eredménnyel.

[31] A fenti kiegészítésekkel a tényállás teljes mértékben megalapozottá vált, az a felülbírálat során a másodfokú ítélezés alapját is képezte.

[32] A törvényszék az emberölés büntettének kísérlete tekintetében a bizonyítást teljeskörűen lefolytatta, megvizsgálta a vádlott védekezését, tanúkat hallgatott ki és részletes szakértői bizonyítást is folytatott. Maradéktalanul teljesítette indokolási kötelezettségét, ítéletének indokolásából a bíróság gondolatmenete világos és nyomon követhető, kellő részletességgel megindokolta, hogy mely bizonyítékokat milyen ok miatt fogadott el. Az ítéltábla is egyetértett azzal, hogy a sértett, tanú1 Irén, tanú2 tanúk vallomásai a rendelkezésre álló szakértői vélemények és okirati bizonyítékok alapján a vádlott tekintetében a büntetőjogi felelősséget megalapozó tényállás az elsőfokú ítéletben írt indokok alapján megállapítható.

[33] A fenti tényállások alapján vizsgálta az ítéltábla a bűnösségre vont következtetést és a cselekmények jogi minősítését is. Tette ezt mind a három tényállási pont tekintetében, mert a Be. 590. § (5) bekezdés b) és c) pontjai értelmében a korlátozott felülbírálat esetében is vizsgálja a másodfokú bíróság a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, ha a terheltet fel kell menteni vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni, illetve a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezést is. A bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezés mindhárom tényállási pont tekintetében törvényes, ugyanakkor az 1. tényállási pont vonatkozásában cselekmény eltérő minősítésére irányuló ügyészi indítvánnyal az ítéltábla egyetértett.

[34] Az irányadó tényállás szerint a vádlott 2020. áprilisától a veszekedések során ismétlődően bántalmazta a feleségét. Az egyik ilyen bántalmazásra rövidebb 2020. július 18. napja előtt került sor, majd ezt követően szerepelt a tényállás 1. pontjában, a 2020. október 8. napján megtörtént eseménysor. Az elsőfokú bíróság a vádlottnak kizárólag ezen utóbbi, a 2020. október 8. napján megvalósított magatartását minősítette testi sértés büntett kísérletének, míg az előzményi részben kifejtett magatartása értékelés nélkül maradt. A vádhatóság által megállapítani indítványozott kapcsolati erőszak büntettét a Btk. 212/A. § szerint az követi el, aki gyermekének szülője, továbbá az elkövetéskor vagy korábban vele közös háztartásban vagy egy lakásban élő hozzátartozója, volt házastársa, volt élettársa, gondnoka, gondnokoltja, gyámja vagy gyámoltja sérelmére rendszeresen az emberi méltóságot súlyosan sértő, megalázó és erőszakos magatartást tanúsít, míg a (2) bekezdés a) pontja alapján aki az (1) bekezdésben meghatározott személy sérelmére rendszeresen követ el

a Btk. 164. § (2) bekezdése szerinti testi sértést vagy a 227. § (2) bekezdése szerinti becsületsértést. Ez esetben büntett miatt 3 évig terjedő szabadságvesztéssel büntethető.

[35] Jelen ügyben a kapcsolati erőszak büntettének tényállásszerűségéhez megkívánt rendszeresség az elkövetési cselekmények alkalmosszerűségét kizáró fogalom. A rendszeresség a tényállás alapján megnyugtatóan megállapítható. A rendszeres elkövetést az ugyanazon sértett sérelmére megvalósított testi sértés és tetteges becsületsértés akár egymást követő, ismétlődő elkövetése is megalapozza, ugyanis a Btk. 227. § (2) bekezdése szerinti becsületsértés beolvad a Btk. 164. § (2) bekezdése szerinti testi sértésbe, mivel a becsület csorbítására alkalmas cselekmény – a tetteges bántalmazás körén kívül eső – minden olyan gesztus, illetve sértő mozdulat, ütésre emelt kéz, lökdösődés, amely az elkövetőnek a sértettel szemben tanúsított megvető, lealacsonyító értékítéletét fejezi ki (EBH. 2017. B. 17.).

[36] Mindezekre tekintettel az 1. tényállásban írott cselekményét az ítéltábla a fentiek szerint kapcsolati erőszak büntettének minősítette.

[37] A tényállás 2. és 3. pontjaiban írott bűncselekmények minősítése minden tekintetben törvényes. A 3. tényállási pont tekintetében különös gonddal vizsgálta az ítéltábla, hogy a vádlott magatartása, így élet elleni sérülésbe belenyugvással megvalósított emberölés kísérletének, avagy közúti veszélyeztetésnek minősül. A két cselekmény elhatárolásánál, illetve a vádlott tudattartalmának megállapításánál az ítéltábla a tényállásban rögzített cselekménysorból indult ki, a vádlott által megvalósított magatartás-sorozat folyamatát tekintve találta törvényesnek az eshetőleges szándékkal megvalósított emberölés büntett kísérletét. A vádlott magatartása az ijesztgetéstől távol állt, az autójával kitarotán üldözte a sértettet, több alkalommal megkísérelte őt elűtni, egy árkon keresztül is áthajtva végül egy kerítésnek ütközve állt meg a sértett üldözése közben.

[38] A kiszabott büntetés súlyosítása és enyhítése érdekében bejelentett fellebbezések nem alaposak.

[39] A büntetés mértékét alapvetően meghatározó, a Btk.-ban megfogalmazott tételkereteket, illetve a büntetések középértékét az elsőfokú bíróság helyesen határozta meg. Alapvetően helyes a büntetés kiszabását meghatározó enyhítő és súlyosító körülmények felsorolása is, azonban a viszonylag hosszabb időn át történő bűncselekmények elkövetése, az éjszakai bűnelkövetés, valamint a cselekmények motívuma a súlyosító körülmények körét, míg a vádlott betegsége az enyhítő körülmények körét gyarapítja. A törvényszék a vádlott büntetését a legsúlyosabb bűncselekmény, az emberölés büntettének kísérlete miatt adható törvényi minimumban 5 év szabadságvesztés büntetésben határozta meg. E bűncselekmény tekintetében ugyanakkor az a tény, hogy a cselekmény kísérleti szakban maradt, sőt a kísérlet viszonylag távoli kísérletnek tekinthető, a büntetés enyhítése irányába hatott. Ezzel együtt a törvényi minimum alatt legfeljebb enyhítő szakasz alkalmazásával lehetett volna a büntetés tartamát meghatározni, azonban ennek a feltételei nem álltak fenn. Ez ellen hatott a többes halmazat, illetve a közeli hozzátartozó sérelmére megvalósított bűncselekmények jellege, viszonylag hosszabb elkövetési időszaka. Erre figyelemmel az 5 évben meghatározott büntetést az ítéltábla elégséges és egyben szükséges büntetésnek tekintette és rendelkezett annak helybenhagyásáról.

[40] Az elsőfokú bíróság a törvénynek megfelelően rendelkezett a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának meghatározásáról, a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének kizárásáról, továbbá az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról. Nem osztotta ugyanakkor az ítéltábla a törvényszék álláspontját akkor, amikor a közúti járművezetéstől eltiltás tekintetében lehetőséget látott annak korlátozására. E körben helyesen hívta fel a Kúria járművezetéstől eltiltás alkalmazásának szempontjairól szóló 38/2007. BK vélemény ide vonatkozó rendelkezését, mely szerint a határozott időtartamú eltiltás mértékének a megállapításánál a bűncselekmény jellegének, tárgyi súlyának, az elkövető közlekedési előéletének és a bűnösség fokának van meghatározó jelentősége, ugyanakkor ezek alapján tévesen döntött a „B” kategóriára történő korlátozásról. Kétségtelen, hogy a vádlott közlekedési előélete kedvező, de a bűncselekmények tárgyi súlya, a bűncselekmény jellege a korlátozás ellen hatott. A 38/2007. számú BK vélemény iránymutatása szerint a járművezetéstől eltiltás alkalmazása akkor indokolt, ha a közlekedési bűncselekmény elkövetési körülményeiből vagy az elkövető személyiségéből arra kell következtetni, hogy az elkövetőnek a közlekedésben járművezetőként való részvétele a közlekedés biztonságát, mások életét vagy testi épségét veszélyezteti. Ilyen következtetésre alapul szolgáló elkövetési körülmények: a szándékos veszélyeztetés, az alapvető vagy nagyobb mérvű veszély elhárítását szolgáló közlekedési szabályok semmibevétele jelző agresszív vezetés vagy a szabályok tudatos és módjánál fogva durva megszegése. Jelen ügyben jelentősége van annak, hogy a vádlott valójában nem is közlekedési bűncselekményt, hanem élet elleni bűncselekményt valósított meg, hiszen cselekményének minősítése emberölés büntetnének a kísérlete. Figyelemmel arra, hogy cselekményéhez gépjárművet használt, ezért a közlekedési szabályok tudatos és durva megszegése megnyugtatóan megállapítható. Ilyen körülmények között az ő részvétele a közúti közlekedésben nyilvánvalóan veszélyezteti a közlekedés biztonságát, mások életét vagy testi épségét akkor is, hogyha nem a „B” kategóriába tartozó gépjárművel vesz részt abban. Erre tekintettel nem volt érdemi alapja a kategóriára korlátozásnak, ezért azt az ítéltábla mellőzte.

[41] Az ítélet további járulékos részét felülvizsgálva az ítéltábla osztotta a fellebbviteli főügyészség azon álláspontját is, mely szerint az eljárás során lefoglalt gépjármű és annak alkatrésze értékesítése után befolyt pénzösszegre elkobzást kell elrendelni. A forgalmi rendszámú személygépkocsi és annak alkatrészének előzetes értékesítése a jogszabálynak megfelelően megtörtént a büntetőeljárás során. A Be. 319. § (2) bekezdésének a) és b) pontjai szerint az előzetes értékesítésnek az egyéb feltételek megléte mellett is akkor van helye, ha a lefoglalt dologra a bizonyítás érdekében már nincs szükség és a lefoglalás megszüntetésének nincs helye. A (6) bekezdés szerint a lefoglalt dolog értékesítéséből befolyt ellenérték a lefoglalt dolog helyébe lép, amelyre a lefoglalás külön határozat nélkül kiterjed és a lefoglalás az eredetileg lefoglalt dolog tekintetében az értékesítéssel megszűnik. Ilyen esetben az elkobzást vagy a vagyonelkobzást a dolog helyébe lépő összegre kell elrendelni. A rendelkező részben az ítéltábla a fenti hiányosságot a fenti jogszabályi hivatkozással pótolta.

[42] A Be. 321. § (5a) bekezdése 2024. március 1-től hatályos. E rendelkezés kimondja, hogy ha a bíróság a lefoglalást megszünteti, s a dolgot kiadni rendeli, de a dolog átvételére jogosult vagyoni érdekelt a dolog átvételére vonatkozó felhívás közlésétől számított 3 hónapon belül nem veszi át a dolgot, akkor a dolog az állam tulajdonába kerül. Erről a lefoglalás megszüntetéséről szóló határozatban a dolog átvételére jogosultat figyelmeztetni kell. Az elsőfokú bíróság sértettl sértett tekintetében rendelkezett az eljárás során lefoglalt női farmernadrág és szemüvegtok lefoglalásának megszüntetéséről és a sértett részére történő

kiadásról, azonban ítéletében a fenti figyelmeztetést elmulasztotta, ezért azt az ítéltábla a Be. előírásainak megfelelően pótolta.

[43] A törvényszéki ítélet egyéb járulékos kérdéseiben hozott döntései a törvénynek megfeleltek, ezért az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a fent megjelölt körben a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg az egyéb rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[44] A jelen határozat elleni fellebbezést a Be. 615. § (5) bekezdése kizárja.

Debrecen, 2025. június 18.

Dr. Elek Balázs sk. a tanács elnöke, Dr. Toma Attila sk. előadó bíró, Dr. Sörös László sk. bíró

Záradék: A Nyíregyházi Törvényszék 5.B.276/2022/89. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bf.II.35/2025/9. számú másodfokú határozatában írt változtatásokkal a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2025. június 18.

Dr. Elek Balázs sk.

a tanács elnöke